

Vuoden 2018 sukututkija:

Marja-Liisa Putkonen on tehnyt pitkän uran sukututkimuksen parissa

Keravan Seudun Sukututkijoiden hallitus oli yksimielinen päättäessään vuoden 2018 sukututkijasta. Marja-Liisa Putkosen ohella muista nimistä ei keskusteltu. Hänen ansionsa koskevat koko sukututkimuksen kenttää.

Marja-Liisa on julkaissut useita sukukirjoja, joista ensimmäisestä hänelle myönnettiin Vuoden sukukirja-palkinto 1996 Järvenpään sukututkimuspäivillä. Hän on toimittanut alan

lehtiä, Sukuviestiä ja Genosta. Sukuviestin aineistosta koottiin opaskirja ”Selvitä sukusi” 1992. Hän on opettanut ja luennoinut, myös Keski-Uudellamaalla.

Nyt Marja-Liisa koettaa vetäytyä eläkkeelle, mutta ainakin yksi luento on luvassa tulevana keväänä.

Sait Keravan Seudun Sukututkijoiden vuosittain jakaman Vuoden sukututkija – palkinnon nyt 2018. Miltä tuntui?

Kiitokset vielä kerran. Ja erityisesti kiitos amarylliksesta, joka on niin komea, etten ole moista nähnyt. Siinä oli neljä suurta kukkaa ja ainakin yksi vielä tulossa. Mukavaltahan tunnustus aina tuntuu.

Olet asunut Järvenpäässä kolmisen vuotta ja olet ollut saman ajan yhdistyksemme jäsenenä. Millaiselta yhdistyksen toiminta Sinusta tuntuu. Olisiko parannettavaa, uusia ideoita?

Minusta Keravan seudun sukututkijat toimii monipuolisesti; on neuvontaa, luentoja, keskusteluja, retkiä ja lehti. En oikein keksi lisätoimintamuotoja, ellei sitten jotain jäsenistön pieniä tutkimustuloksia voitaisi julkaista joko lehdessä tai yhdistyksen nettisivuilla. Painettuja julkaisuja en rohkene ehdottaa.

Mainitsit kiitospuheessasi, että taisit saada palkinnon elämäntyöstäsi. Ja kerroit, että nyt jäädyttelet sukututkimuksesta, mutta joskus oli aika jolloin et muuta tehnytään. Millaisia tuloksia sukututkimus tuotti?

Olen harrastanut sukututkimusta noin vuodesta 1980. Tällöin tärkeimmät tiedonlähteet olivat Kansallisarkistossa. Siellä oli myös aina joukko sukututkijoita, joilta kahvi- tai ruokatauolla voi aloittelija pyytää

neuvoa. Niin hyvä kuin kotona onkin tehdä työtä, kaipaan tätä mukavaa samoista asioista kiinnostuneiden ryhmää.

Sukuja Satakunnasta ja Karjalasta

Itse olen tutkinut omaa satakuntalaista sukuani ja julkaissut sekä äidin että isän puoleisesta suvusta kaksi kirjaa. Äidin suvun puoleiset kirjat ovat laajempia. Miehen karjalaisia sukujuuria olen tutkinut yhden kirjan verran.

Lisäksi tutkin vuoden verran Karjalan Liiton kautta karjalaisia sukuja ja tein tilaajille pieniä selvityksiä. Myös tuttaville ja sukulaisille on vuosien varrella tullut tehdyksi erinäisiä vähäisempiä tutkimuksia.

Olit myös jonkun aikaa Sukuseurojen Keskusliiton lehden Sukuviestin toimittajana. Sen lehden aineistosta toimitit myös kirjan ”Selvitä sukusi”, joka taisi olla ensimmäisiä sukututkimusoppaita tässä maassa?

Olen puuhastellut sukututkimusta sivuavissa tehtävissä jonkin verran. Sukuviestiä toimitin 1989 – 91.

Toimitin Selvitä sukusi -kirjan, mutta sen tekstit oli pääosin julkaistu aiemmin Sukuviesti-lehdessä. Genoksen toimitussihteerinä olin pari vuotta 1990-luvulla.

Pidit luennon Pietarin suomalaisista Järvenpään sukututkimuspiirissä tammikuussa 2018. Lisää alettiin heti pyytää. Oletko ajatellut jatkaa esitelmointiä?

Kun tulin viralliseen eläkeikään, päätin että nyt saa paasaaminen riittää. Olin pitänyt pääosin Helsingin seudulla noin 15 vuoden aikana sukututkimuskursseja vuosittain 10 – 20 kappaletta. Osanottajia oli 10 – 40 joka kurssilla.

Pidin myös tällä seudulla lukuisia kursseja. Ehkä yhdistyksen jäsenistössä on vielä joku minun kurssillani mukana ollut.

Sen lisäksi pidin myös yksittäisiä esitelmiä. Olen käytännössä nekin lopettanut, vaikka jokin aika sitten minut saatiin houkutelluksi puhumaan Pietarin suomalaisista. Ja nyt lupasin jutella joskus keväällä täällä Järvenpäässä maaseudun maattomista, joiden tutkiminen voi joskus olla haastavaa.

Kiitos haastattelusta. Toivottavasti piristät eläkepäiviäsi jakamalla silloin tällöin tietojasi yhdistyksen piirissä.

Teksti: Heikki Manninen

Kuva: Hilikka Lammi